

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Festgebete der Israeliten, mit vollständigem, sorgfältig durchgesehenem und wohlgeordnetem Texte, und einer vermehrten und verbesserten deutschen Uebersetzung

Gebete für den 7. und 8. Tag des Peßach-Festes

Stern, Max E.

Wien, 622 = 1862

חספ לש יעיבש םויל ףסומ תלפת

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12269](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12269)

בְּעִבּוֹר דָּוָד עֲבָדְךָ אֵל תֵּשֵׁב פָּנַי מִשִּׁיחָךָ: כִּי לָקַח טוֹב נְתַתִּי
 לָכֶם תּוֹרַתִי אֵל תַּעֲזוּבוּ: עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכֶיהָ
 מֵאֲשֶׁר: הֲרַכְיָה דַרְכֵי נַעַם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם: הַשִּׁיבֵנו יְיָ
 אֱלֹהֵינוּ וְנִשְׁוֹבָה חַדְשׁ יָמֵינוּ בְּקָדְמְךָ:

ס"ז אומר ח"ק וס"ב נחפליין חפלת מוקף.

ת פ ל ת מ ו ס ר

כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבו גְּדֹל לְאֱלֹהֵינוּ:

אֲדַנִּי שִׁפְתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי
 יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגְּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל
 חֲסָדִים טוֹבִים וְקִנְיָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי
 בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מְלַךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַגֵּן אַבְרָהָם:

אַתָּה גְּבוּר לְעוֹלָם אֲדַנִּי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:
 מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים
 וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַיִם מִי
 כְּמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמֵהֲלָךְ. מְלַךְ מְמִית וּמְחַיֶּה וּמְצַמֵּחַ
 יְשׁוּעָה: וְנִצְמָן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֶּה הַמֵּתִים: *

* קדושה לש"ן

נעריצך. Preisen wollen deine Macht wir und heiligen, in der trauten Rede-
 weise der heiligen Seraphim, die in heiliger
 Verklärung deinen Namen heiligen,
 wie durch deine Propheten es verzeichnet
 ist: und Einer rief dem Andern zu
 und sprach:

קדוש. Heilig, heilig, heilig ist der
 Heerschaaren Gott, voll ist die ganze
 Erde seiner Majestät!

כבודו. Seiner Herrlichkeit ist voll die
 Welt; darob fragen seine Diener Einer
 den Andern: wo ist anzugeben die Stätte
 seiner Herrlichkeit! Um und um sich
 wendend, rufen sie: Er sei gepriesen!

חֲזוֹן גְּעַרִיצָךְ וְנִקְדִּישְׁךָ. בְּסוֹד
 שִׁיחַ שְׂרָפֵי קֹדֶשׁ הַמְּקַדִּישִׁים
 שְׁמֶךָ בְּקֹדֶשׁ. בְּכַתוּב עַל יַד
 נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר:
 קֹדֶשׁ קֹדֶשׁ קֹדֶשׁ קֹדֶשׁ יְיָ
 צְבָאוֹת מְלֵא כָּל־הָאָרֶץ
 כְּבוֹדוֹ:

קהל כבודו מלא עולם משרתיו
 שואלים זה לזה איה מקום
 כבודו לעמדתם ברוך יאמרו:

אתה קדוש ושמה קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה:
 ברוך אתה יי האל הקדוש:
 אתה בחרתנו מכל העמים. אהבת אותנו. ורצית בנו.
 ורוממתנו מכל הלשונות. וקדשתנו במצותיך. וקרבתנו מלכנו
 לעבודתך. ושמה הגדול והקדוש עלינו קראת:

ברוך. Gepriesen sei die Herrlichkeit Gottes, in jeglichem Standpunkte.

ממקומו. Möge er doch in seiner Allgegenwart erbarmensvoll sich zuwenden und spenden seine Guld dem Volke, die die Einheit seines Namens Abends und Morgens, mit jedem Tage auf's Neue anerkennen, und in liebevoller Hingebung zweimal durch das "Schema" ihm huldigen.

שמע. Höre, Israel, der Ewige ist unser Gott — Gott ist nur ein Einziger!

אחד. Einzig ist er, unser Gott, er ist uns Vater, ist uns König, ist uns Retter, er wird zum zweiten Male in Gegenwart aller Lebenden die Kunde senden, „Euch zum Gotte zu sein.“

אני. Ich bin der Ewige, euer Gott!

אדיר. Mächtiger! Du nur bist als Allmacht anerkannt! Ewiger, unser Herr, wie verherrlicht ist dein Name auf dem ganzen Erdenrunde! Und der Ewige wird als König anerkannt auf der ganzen Erde, an jenem Tage wird Gott als einzig gefeiert und „Einziger“ genannt.

Auch in deinen heiligen Urkunden lautet die Verheißung wie folgt:

„Der Ewige wird immerwährend regieren, dein Gott, Zion, für und für. Lobet Gott.“

חן לדור דור בגיד גדלה. ולנצח נצחים קדשתך נקדיש. ושבתך אלהינו מפנינו לא ימוש לעולם ועד. כי אל מלך גדול וקדוש אתה: ברוך אתה יי האל הקדוש:

ק"ח ברוך כבוד יי ממקומו:

קהל ממקומו הוא יפן ברחמים ויחזן עם המיחדים שמו ערב ובקר בכל יום תמיד פעמים באהבה שמע אומרים:

ק"ח שמע ישראל יי אלהינו יי אחד:

קהל אחד הוא אלהינו הוא אבינו הוא מלכנו הוא מושיענו. והוא ישמיענו ברחמיו שנית לעיני כל חי להיזר לקם לאלהים:

ק"ח אני יי אלהיכם:

קהל אדיר אדירנו יי אדונינו מה אדיר שמה בכל הארץ. והיה יי למלך על כל הארץ. ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד:

ובדברי קדשך כתוב לאמר:

ק"ח ימלך יי לעולם אלהיך ציון לדור ודור תללוה:

והתהלכנו יי אלהינו באהבה (שבתות למנוחה ו)
מועדים לשמחה חגים וזמנים לששון. את יום
(השבת הזה ואת יום) חג המצות הזה. זמן חרותנו
(באהבה) מקרא קדש. וזכר ליציאת מצרים:

Allein, ob unserer Fehl-
tritte, mußten aus unserm Lande
wir wandern, und zogen wir selbst
die Entfernung aus unserem Erd-
reiche uns zu, und nimmer vermö-
gen wir es, hinzuwallen, zu er-
scheinen und uns zur Anbetung
hinzuwerfen vor dir, im Hause
deiner Wahl, in jenem hehren und
geheiligten Tempel, der nach dei-
nem Namen wird genannt, ob der
zügellofen Macht, die an deinem
Heiligthume sich hat vergriffen.
O daß es dir gefallen möge, Ewi-
ger, unser und unserer Väter Gott,
erbarmensvoller König, dich wieder
unser und deines Heiligthumes,
in deiner unendlichen Milde zu
erbarmen, mögest in Bälde du es
wieder erbauen und mit höherer
Glorie es umstrahlen! Unser Vater
und König! mögest du bald die
Herrlichkeit deiner Regierung über
uns offenbaren, deine Hoheit durch
uns vor den Augen aller Lebenden
entfalten. Nimm freundlich unsere
Zerstreuten aus der Völker Mitte
auf, und unsere auseinander Ge-
bannten, führe aus allen Zonen des
Erdfreises zusammen. Bringe nach

ומפני חטאינו גלינו
מארצנו ונתרחקנו מעל
אדמתנו ואין אנחנו
יכולים לעלות ולראות
ולהשתחוות לפניך
ולעשות חובתינו בבית
בחירתך בבית הגדול
והקדוש שנקרא שמך
עליו מפני תיך השלוחה
במקדשך: יהי רצון
מלפניך יי אלהינו ואלהי
אבותינו מלך רחמן
שתשוב ותרחם עלינו ועל
מקדשך ברחמיך הרבים
ותבנהו מהרה ותגדל
כבודו: אבינו מלכנו. גלה
כבוד מלכותך עלינו
מהרה והופע והנשא
עלינו לעיני כל חי. וקרב
פזורנו מבין הגוים.
ונפוצותינו כנס מירכתי

Zion, deiner Stadt, im Jubelsange uns, und nach Jerusalem, der dir geweihten Stätte, um immerwährende Freude uns zu gewähren. Auf daß dort wir wieder die Opfer unserer Pflicht dir spenden, die täglichen, ihrer Anordnung, und die Mussaph-Opfer, ihrer Vorschrift gemäß, (und das Mussaph-Opfer für diesen Sabbathtag) und das Mussaph-Opfer des Festes der ungesäuerten Brode werden dort wir dir weihen und darbringen in Liebe, ganz wie dein Wille es angeordnet, wie du in deiner Lehre es uns vorgeschrieben hast durch deinen Diener Moses, dem aus dem Munde deiner Herrlichkeit es eingegeben ward, wie folgt:

(Für den Sabbath.)

וביום השבת. Und am Ruhetage, zwei einjährige Lämmer ohne Leibesfehler und zwei Zehntel feines Mehl zum Speiseopfer, mit Dehl eingerührt, sammt der Bergießungsspende. Dies sei das Ganzopfer für den Ruhetage, an jeglichem Sabbath, nebst dem Ganzopfer und der Bergießungsspende.

והקרבתם. Da müßt ihr darbringen ein Feueropfer dem Ewigen zu Ehren: Stiere, junge Kinder, zwei, einen Widder, sieben Lämmer, einjährige, ohne Fehler, auf daß sie euch angerechnet werden.

ומנחתם. Und ihr Mehl- und Trankopfer, der Verordnung gemäß: Drei Zehntel für jeglichen Stier, zwei Zehntel für den Widder, ein Zehntel für jedes Lamm, und Wein, wie das ge-

מוסף ליום שביעי של פסח

אָרֶץ. וְהֵבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירֶךָ
בְּרִנָּה. וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית
מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם.
וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת-
קָרְבָּנוֹת חֻבוֹתֵינוּ תְּמִידִים
כְּסֻדְרָם וּמוֹסְפִים
כְּהַלְכֹתָם: וְאֵת מוֹסֵף יוֹם
(וְאֵת מוֹסְפֵי יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְיוֹם)
חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה.
נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ
בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנְךָ.
כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עֲלֵינוּ
בְּחֻרְתֶּךָ. עַל יְדֵי מֹשֶׁה
עַבְדְּךָ מִפִּי כְבוֹדְךָ כְּאָמֹר:

לִשְׁנַת וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי-כִבְשִׁים
בְּנֵי-שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים סֹלֶת
מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עַל־תְּ שַׁבַּת
בְּשִׂבְחוֹ עַל-עַל־תְּ הַתְּמִיד וְנִסְכָּה: זֶה
קָרְבַּן שַׁבַּת וְקָרְבַּן הַיּוֹם כְּאָמֹר:

וְהִקְרַבְתֶּם אֶשְׁה עֹלָה לִי
פָרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם וְאֵיל
אֶחָד. וְשִׁבְעָה כִבְשִׁים בְּנֵי
שָׁנָה תְּמִימִם יְהִיוּ לָכֶם:
וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם
כְּמִדְּבָר. שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים
לֶפֶר וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים לְאֵיל.
וְעֶשְׂרוֹן לִכְבֵּשׂ וַיִּזֶן בְּנִסְכּוֹ.

wöhnliche Trankopfer, einen Bock zur Sühnung, und zwei tägliche Opfer ihrer Anordnung gemäß.

(Für den Sabbath.)

שמחו D mögen doch deiner Herrscherwaltung sich freuen, die den Sabbath beachten und ihn, „Luft der Seele“ nennen, alle, die zu dem Volke gehören, welches den Sabbath heiligt, mögen sie an der Fülle deiner Allgüte sich ergötzen; und zwar am siebenten Tage, den du wohlwollend bevorzuet und geheiligt, welchen „den würdigsten der Tage“ du benanntest, zum Andenken, an das Werk der Urschöpfung.

אלהינו. Unser und unserer Väter Gott! Erbarmensvoller König! erbarme dich unser! Allgütiger Gnadenspende, wende erhörend dich uns zu, laß in der Fülle deines Erbarmens dein Wohlwollen uns wieder angeedeihen, um der Väter willen, die deinem Willen nachgelebt. Erbaue deinen Tempel wieder, wie ehemals, und begründe dein Heiligthum auf seine einstige Stätte; gewähre den Anblick seines Baues und erfreue durch seine Wiederherstellung uns, und setze wieder ein die Priester in ihren Dienst und die Leviten bei ihrem Sange und Saitenspielen, und Israel führe wieder nach ihrem einstigen Wohnsitze. Auf daß dahin wir wieder zu wallen vermögen, wir dort erscheinen und uns zur Anbetung vor dir hinwerfen, an den drei Wallfahrtsfesten. Wie in deinem Lehrbuche es vorgeschrieben ist: Dreimal im Jahre soll jegliche Mannsperson bei dir erscheinen vor dem Ewigen, deinem Gotte, an dem Orte, den er erwählen wird: am Feste der ungesäuerten Brode, am Wochenfeste und am Laubhüttenfeste; und nimmer soll man leer erscheinen vor dem Ewigen; sondern Jeglicher nach Maßgabe seines

ושעיר לזבח. ושני תמידים כהלכתם:

(לשבת) ישמחו במלכותך. שומרי שבת וקוראי עונג. עם מקדשי שביעי. כלם ישבעו ויתענגו מטובך ובשביעי רצית בו וקדשתו. חמדת ימים אותך קראת זכר למעשה בראשית:

אלהינו ואלהי אבותינו
מלך רחמן רחם עלינו
טוב ומטיב הדרך לנו
שובה אלינו בהמון רחמך
בגלל אבות שעשו רצונך
בנה ביתך בביתחלה וכונן
מקדשך על מכוננו והראנו
בבנינו ושמחנו בתקונו
והשב כהנים לעבודתם
ולוים לשירם לזמרים
והשב ישראל לגויהם ושם
נעלה ונראה ונשתחוה
לפניך בשלש פעמי רגלינו
ככתוב בתורתך שלוש
פעמים בשנה יראה כל
זכורך את פני יי אלהיך
במקום אשר יבחר בחג
המצות ובחג השבעות
ובחג הסוכות ולא יראה
את פני יי ריקם: איש

Bermögens, nach dem Segen des Ewigen, deines Gottes, den er dir gespendet hat.

בְּמַתְנַת יְדוֹ כְּבָרְכַת יי
אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן לָךְ:

וְהַשִּׁיאֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת בְּרַכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וְלְשָׁלוֹם
לְשִׂמְחָה וְלִשְׂשׂוֹן בְּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ. (לשבת אלהינו
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנוּחָתָנוּ) קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתַן הֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ
שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבֶיךָ וְשִׂמְחָנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהַר לְבָנֵנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאִמְרַת
וְהִנְחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבִשְׂשׂוֹן (שֶׁבַת ו)
מוֹעֲדֵי קִדְּשֶׁךָ. וַיְשַׂמְחוּ בְּךָ יִשְׂרָאֵל מִקִּדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה
יי מְקַדֵּשׁ (הַשֶּׁבַת ו) יִשְׂרָאֵל וְהַזְמַנִּים:

(Das Keder Dukan ist am Ende des Theiles zu finden.)

רָצָה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם וְהַשִּׁב אֶת הָעֲבוּדָה
לְדָבִיר בֵּיתֶךָ. וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם בְּאַהֲבָה תִּקַּבֵּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה
לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ: וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבֶךָ לְרָצוֹן
בְּרַחֲמִים: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְרָצוֹן:

מודים דרבנן

מודים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא
יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
כָּל-בָּשָׂר יוֹצֵרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית
בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
וְתִקְדוּשׁ עַל שֶׁהַחַיִּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ
בֵּן תַּחֲזִינָנוּ וְתִקְיַמְנוּ וְתַאֲסֹף
גְּלוּיֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קִדְּשֶׁךָ לְשִׁמּוֹר
תְּקִיךָ וְלַעֲשׂוֹת רָצוֹנֶךָ וְלַעֲבֹדֶךָ
בְּלִבְבֵי שָׁלֵם עַל שְׂאֲנַחְנוּ מוֹדִים
לָךְ: בְּרוּךְ אַל הַחוֹדָאוֹת:

מודים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יי
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד.
צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר
וָדוֹר גּוֹדֵה לָךְ. וְנִסְפָּר תְּהַלְתֶּךָ. עַל
חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל גְּשָׁמוֹתֵינוּ
הַמְּקוֹדָשׁ לָךְ וְעַל נְפְשֶׁךָ שֶׁבְּכָל יוֹם
עִמָּנוּ וְעַל גְּפֻלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל
עֵת עָרַב וּבִקְרָר וְצָהָרִים. הַטּוֹב כִּי לֹא
כָּלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְּרַחֵם כִּי לֹא תִמוּ
חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִיַּיְנוּ לָךְ:

וְעַל כָּלֵם יִתְבָּרַךְ וַיִּתְרוֹמַם שְׁמֶךָ מִלְּבָנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:
וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה וַיְהִלְלוּ אֶת שְׁמֶךָ בְּאִמְרַת הָאֵל
יִשְׁוֹעַתָנוּ וְעִזְרָתָנוּ סֵלָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נִאֲרָה
לְהוֹדוֹת:

חון אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבִרְכָה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת בְּתוֹרָה
הַכְּתוּבָה עַל-יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדֶךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אֶהְרֹן וּבְנָיו כַּהֲנָיִם

עם קדושיה פאמור: יברכה יי וישמרה: יאר יי פניו אליך
ויהנה: ישא יי פניו אליך וישם לך שלום:

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל
כל ישראל עמך ברבנו אבינו פלנו פאחד באור פניך פי באור
פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה וברכה
ורחמים וחסד ושלום ושוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל-
עת ובכל שעה בשלומך: ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל
בשלום:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי
נפשי תדום ונפשי כעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך
ובמצותיך תרהוק נפשי וכל החושבים עלי רעה מהרה הפך
עצתם וקלקל מחשבתם. עשה למען שמך. עשה למען ימינה.
עשה למען קדשתך. עשה למען תורתך. למען יחלצון ידידיך.
הושיעה ימינה וענני: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניה יי
צורי וגואלי: עשה שלום במרומו הוא יעשה שלום עלינו ועל
כל ישראל ואמרו אמן:

יהי רצון לפניה יי אלהינו ואלהי אבותינו. שיבנה בית המקדש
במהרה בימינו. ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה בימי עולם ובשנים
קדמוניות: וערכה ליי מנחת יהודה וירושלים בימי עולם ובשנים קדמוניות:

Der Vorbeter wiederholt die תפלה mit קדושת נעריך, dann ganz קדיש, hernach wird
געזאגט עלינו אין כאלהינו.

אין כאלהינו. אין באדונינו. אין כמלכנו. אין כמושיענו: מי
כאלהינו. מי באדונינו. מי כמלכנו. מי כמושיענו: נודה לאלהינו.
נודה לאדונינו. נודה למלכנו. נודה למושיענו: ברוך אלהינו.
ברוך אדונינו. ברוך מלכנו. ברוך מושיענו: אתה הוא אלהינו.
אתה הוא אדונינו. אתה הוא מלכנו. אתה הוא מושיענו: אתה
הוא שהקטירו אבותינו לפניה את קטורת הפמים:

פטום הקטרת הצרי והצפורן החלבנה והלבונה. משקל
שבעים שבעים מנה: מר וקציעה שבילת גרד וכרפם משקל
שששה עשר ששה עשר מנה: הקשט שנים עשר. וקלופה
שלשה. וקנמון תשעה. בורית ברשינה תשעה קבין. יין קפריסין

סֵאִין תִּלְתָּא. וְקִבִּין תִּלְתָּא. וְאִם אִין לֹא יִין קִפְרִיסִין מִבֵּיא חֲמֵר
 חוֹרִין עֲתִיק. מֶלַח סְדוּמִית רַבַּע הֶקֶב. מַעְלָה עֲשָׂן כָּל שְׁהוּא:
 רַבִּי נְתַן אֹמֵר אֵף כִּפְתַּת הִירְדֵן כָּל שְׁהוּא וְאִם נְתַן בָּהּ דְּבִשׁ
 פְּסָלָה. אִם חֲסַר אַחַת מִכָּל סִמְנֵיהָ חֵיב מִיתָה: רַבִּין שְׁמַעוֹן בֶּן
 גַּמְלִיאֵל אֹמֵר הַצָּרִי אִינוּ אֵלָא שְׂרָף הַנוֹטֵף מֵעֲצֵי הַקִּמָּף: בְּרִית
 בְּרַשִׁינָה שִׁשְׁפִּין בָּהּ אֵת הַצִּפּוֹן. בְּרִי שְׁתֵּהָא נָאָה. יִין קִפְרִיסִין
 שִׁשְׁוֹרִין בּוֹ אֵת הַצִּפּוֹן בְּרִי שְׁתֵּהָא עֲזָה: וְהֵלֵא מִי רַגְלִים יִפִּין
 לָהּ אֵלָא שְׁאִין מִכְּנִיסִין מִי רַגְלִים בְּעֶזְרָה מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:

הַשִּׁיר שֶׁהַלְוִיִּם הָיוּ אֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ: בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן
 הָיוּ אֹמְרִים. לֵי הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהָ תִּכְבֵּל וַיֵּשְׁבִי בָּהּ: בְּשֵׁנֵי הָיוּ
 אֹמְרִים. גְּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הֵר קָדְשׁוֹ: בְּשִׁלִּישֵׁי
 הָיוּ אֹמְרִים. אֱלֹהִים נִצָּב בְּעֶדְתֵּי אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפּוֹט:
 בְּרַבִּיעֵי הָיוּ אֹמְרִים. אֵל נִקְמוֹת יְיָ אֵל נִקְמוֹת הוֹפִיעַ: בַּחֲמִישֵׁי
 הָיוּ אֹמְרִים. הִרְגִּינוּ לְאֱלֹהִים עוֹזְנֵנוּ הִרְיעוּ לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: בְּשִׁשִּׁי
 הָיוּ אֹמְרִים. יְיָ מֶלֶךְ גְּאוֹת לְבִשׁ לְבִשׁ יְיָ עוֹז הַתְּאֵזֵר אֵף תַּכּוֹן
 תִּכְבֵּל בַּל תַּמּוֹט: בְּשִׁבְתֵּי הָיוּ אֹמְרִים. מְזֻמּוֹר שִׁיר לַיּוֹם הַשְּׁבִיט:
 מְזֻמּוֹר שִׁיר לְעֵתִיד לָבֵא. לַיּוֹם שֶׁכָּלֹו שְׁבִיט וּמְנוּחָה לַחַיִּי הָעוֹלָמִים:

אָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא. תִּלְמִידֵי חֲכָמִים וּמְרַבִּים שְׁלוֹם בְּעוֹלָם:
 שְׁנַאֲמַר וְכָל בְּנֵיךְ לְמוֹדֵי יְיָ וְרַב שְׁלוֹם בְּנֵיךְ: אֵל תִּקְרָא בְּנֵיךְ אֵלָא בּוֹנֵיךְ:
 שְׁלוֹם רַב לְאֱהָבֵי תוֹרָתְךָ וְאִין לְמוֹ מְכַשׁוֹל: יְהִי שְׁלוֹם בְּחֵילְךָ שְׁלוֹם בְּאַרְמְנוֹתְךָ:
 לְמַעַן אַחֵי וְרַעֵי אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם בְּךָ: לְמַעַן בֵּית יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲבַקֶּשֶׁה טוֹב לָךְ:
 יְיָ עוֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יִבְרַךְ אֵת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם:

עֲלִינוּ לְשִׁבְחָ לְאֲדוֹן הַכֹּל. לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית שְׁלֵא עֲשָׂנוּ כְּבוֹיִ
 הָאָרְצוֹת וְלֹא שְׁמַנּוּ כְּמִשְׁפַּחוֹת הָאֲדָמָה שְׁלֵא שָׁם חִלְקֵנוּ כְּהֵם וּגְדֻלָּנוּ כְּכָל הַמוֹנָם:
 נִאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִיִּים וּמוֹדִים לְפָנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 שְׁהוּא נוֹטֵה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ וּמוֹשֵׁב יְקָרוֹ בְּשָׁמַיִם וּמַמְעַל וּשְׁכִינַת עוֹז בְּגִבְהוֹתֵי
 מְרוֹמִים: הוּא אֱלֹהֵינוּ אִין עוֹד. אֵמֶת מְלַכְנוּ אֵפְסֵם וְזוֹלָתוֹ בְּפִתּוֹב בְּתוֹרָתוֹ וְיִדְעָתָּ הַיּוֹם
 וְהַשְּׁבִיט אֵל לְבָבְךָ בִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם וּמַמְעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת אִין עוֹד:

מוסף ליום שביעי של פסח

על פן ונקמה לך יי אלהינו לראות מהרה בתפארת עזך. להעביר גלולים ו
 מן הארץ והאלילים ברות יברתון. לתקן עולם במלכות שדי. וכל בני בשר
 יקראו בשמך להפנות אליך כל רשעי ארץ. יפירו וידעו כל יושבי תבל. כי
 לך תכרע כל ברך תשבע כל לשון: לפניך יי אלהינו יקרעו ויפולו. ולכבוד
 שמך יקר יתנו. ויקבלו כלם ואת עול מלכותך. ותמלוך עליהם מהרה לעולם
 ועד. כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלוך בכבוד. בפתיב בתורתך יי
 ימלוך לעולם ועד: ונאמר והיה יי למלך על כל הארץ ביום הווא יהיה יי
 אחד ושמו אחד: קדיש יחוס. שיר היחוד ומוזמר של יום.

תפלת מנחה

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה:

אשרי העם שכבה לו אשרי העם שיי אלהיו:

תהלה לדוד ארוממה אלהי חמלך ואברכה שמך לעולם ועד: בכל
 יום אברכה ואהללה שמך לעולם ועד: גדול יי ומהלל מאד ולגדלתו אין
 חקר: דור לדור ישבח מעשיך וגבורותיך יגידו: והדר כבוד הודך ודברי
 נפלאותיך אשיחה: ועוזו נוראותיך יאמרו וגדלתך אספרנה: זכר ורב טובך
 יביעו וצדקתך ירננו: חנון ורחום יי ארך אפים וגדול חסד: טוב יי לכל
 ורחמי על כל מעשיו: יודך יי כל מעשיך וחסידיך יברוכה: כבוד מלכותך
 יאמרו וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם גבורתו וכבוד הדר מלכותו:
 מלכותך מלכות כל עלמים וממשלתך בכל דור ודר: סומך יי לכל הנפלים
 וזוקף לכל הכפופים: עיני כל אליך ישברו ואפה נותן להם את אכלם
 בעתו: פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון: צדיק יי בכל דרכיו וחסיד
 בכל מעשיו: קרוב יי לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת: רצון יראיו יעשה
 ואת שועתם ישמע ויושיעם: שומר יי את כל אהביו ואת כל הרשעים
 ישמיד: תחלת יי ידברפי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד: ונאחזנו
 נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

ובא לציון גואל ולשבי פשע
 ביעקב נאם יי: ואני זאת בריתי
 אותם אמר יי רוחי אשר עליך
 ודברי אשר שמתי בפיך לא
 ימוש מפיך ומפי זרעך ומפי זרע
 זרעך אמר יי מעתה ועד עולם:

Ein Erlöser kömmt nach Zion, wie
 für alle, die in Jakob reuig von der Schuld
 sich abwenden! — so lautet Gottes Wort.
 Ich begründe dieses, als meinen Bund mit
 ihnen, spricht Gott, mein Geist, der auf dir
 ruhet und meine Worte, die ich in deinen
 Mund gelegt habe, sie sollen nie weichen
 aus deinem Munde, aus deiner Kinder und
 aus deiner spätesten Nachkommen Mund —
 spricht Gott — von nun an, bis in Ewigkeit.